

Charity—a Sign of True Discipleship

By Elder Michael B. Strong
Of the Seventy

İlahi Sevgi—Gerçek Öğrenciliğin Bir İşareti

Yaşlı Michael B. Strong
Yetmişler Kurulu

April 2025 general conference

The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is.

President Russell M. Nelson recently invited us to “make our discipleship our highest priority.” That powerful invitation has stirred me to ponder deeply about my personal discipleship of Jesus Christ.

Discipleship Is Deliberate

A disciple is a follower or student of another. Disciples are “apprentices” who devote their lives to becoming like their teacher. Thus, being a disciple of Jesus Christ implies more than believing His teachings and doctrine. It even implies more than acknowledging His divinity and accepting Him as our Savior and Redeemer, as vitally important as that is.

President Dallin H. Oaks explained: “Following Christ is not a casual or occasional practice. It is a continuous commitment and way of life that should guide us at all times and in all places.” Discipleship is a deliberate journey that we take to become transformed through the Lord’s atoning sacrifice and His enabling power. The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is—even to the point where we receive “his image in [our] countenances.”

To be the Lord’s disciples, we must intentionally imitate His thoughts and actions every day—for example, His obedience, humility, and patience. As we gradually incorporate these attributes into our own identities, we become “partakers of [His] divine nature.” This emula-

Öğrenciliğin gerçek hedefi, kelimenin tam anlamıyla İsa Mesih’in olduğu gibi olmaktır.

Başkan Russell M. Nelson kısa süre önce bizi “öğrenciliğimizi en yüksek önceliğimiz haline getirmeye” davet etti. Bu güçlü davet, İsa Mesih’e olan kişisel öğrenciliğim hakkında derinlemesine düşünmem için beni harekete geçirdi.

Öğrencilik Bilinçli Bir Şekilde Yapılır

Bir öğrenci, bir başkasının takipçisi veya talebesidir. Öğrenciler, hayatlarını öğretmenleri gibi olmaya adanmış “çıraklardır.” Bu nedenle, İsa Mesih’in bir öğrencisi olmak, O’nun öğrettiklerine ve öğretilerine inanmaktan daha fazlasını ifade eder. Hatta, O’nun ilahiliğini kabul etmekten ve O’nu Kurtarıcımız ve Fidyeye ile Kurtaranımız olarak kabul etmekten daha fazlasını ifade eder ki bu hayati derecede önemlidir.

Başkan Dallin H. Oaks şöyle açıkladı: “Mesih’i takip etmek sıradan ya da ara sıra yapılan bir uygulama değildir. Bu, bize her zaman ve her yerde rehberlik etmesi gereken sürekli bir bağlılık ve hayat şeklidir.” Öğrencilik, Rab’in kefareti amacıyla kurban oluşu ve O’nun mümkün kılınan gücü aracılığıyla dönüşmek için çıktığımız bilinçli bir yolculuktur. Öğrenciliğin gerçek hedefi, kelimenin tam anlamıyla İsa Mesih’in olduğu gibi olmaktır, hatta “O’nun görünüşünü [yüzümüzde] görebildiğimiz noktaya kadar.

Rab’in öğrencileri olmak için, O’nun itaatkarlığı, alçakgönüllülüğü ve sabrı gibi şeyleri isteyerek her gün O’nun düşüncelerini ve davranışlarını örnek almalıyız. Bu nitelikleri yavaş yavaş kendi kimliklerimize dahil ettikçe, “[O’nun] ilahi doğasının ortakları” oluruz. Kurtarıcının karak-

tion of the Savior's character is at the heart of worshipping Him. As President Nelson taught, "Our adoration of Jesus is best expressed by our emulation of Jesus."

The Sign of True Discipleship

Of all the many divine attributes of Jesus Christ we are to emulate, one stands preeminent and embodies all others. That attribute is His pure love, or charity. Both the prophet Mormon and the Apostle Paul remind us that without charity, "[we] are nothing." Or, as revealed to the Prophet Joseph Smith, without "charity, [we] candonothing."

The Savior Himself identified love as a mark or sign by which His true disciples would be recognized when He declared:

"A new commandment I give unto you, That ye love one another; as I have loved you, that ye also love one another.

"By this shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to another."

Charity is a rich concept that can be difficult to define but is easily perceived by all who are touched by it. Preach My Gospel teaches that "charity, like faith, leads to action." Indeed, charity may be described as "love in action." This description provides great insight into the summary statement of the Savior's life—He "went about doing good."

As followers of Jesus Christ, we should seek to emulate the way our Master demonstrated His pure love for others. Although the Savior manifests charity in many ways, I would like to call attention to three particular patterns of His charity that are readily seen in His true disciples.

Charity Is Showing Compassion

First, the Savior showed charity by being compassionate. During His ministry among the Nephites, as recorded in the Book of Mormon, the Lord invited the people to return home and ponder on the things He had taught and to prepare for His return the following day. The record then states:

"They were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

terine benzemeye çalışmak, O'na ibadet etmenin özüdür. Başkan Nelson'ın öğrettiği gibi, "İsa'ya olan hayranlığımız en iyi şekilde İsa'ya benzememizle ifade edilir."

Gerçek Öğrenciliğin İşareti

İsa Mesih'in benzememiz gereken pek çok ilahi niteliğinden bir tanesi en önde gelir ve diğer tüm nitelikleri bünyesinde barındırır. Bu nitelik, O'nun saf sevgisi veya ilahi sevgisidir. Hem Mormon peygamber hem de Havarî Pavlus bize ilahi sevgi olmadan "[bizim] bir hiç [olduğumuz]" hatırlatır. Ya da Peygamber Joseph Smith'e bildirildiği gibi, "ilahi [sevgimiz] yoksa, hiçbir şey [yapamayız]."

Kurtarıcı'nın Kendisi sevgiyi, gerçek öğrencilerinin tanınacakları bir simge ya da işaret olarak tanımladı ve şunu belirtti:

"Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin.

"Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır."

İlahi sevgi, tanımlanması zor olabilen fakat dokunduğu herkes tarafından kolayca algılanan zengin bir kavramdır. Sevindirici Haberimi Vaaz Edin kitabı "iman gibi ilahi sevginin de eyleme yönlendirdiğini" öğretir. Gerçekten de, ilahi sevgi "eylem halindeki sevgi" olarak tanımlanabilir. Bu açıklama, Kurtarıcı'nın hayatının özet ifadesi hakkında harika bir fikir verir. O, "her yanı dolaşarak iyilik [yapıyordu]."

İsa Mesih'in takipçileri olarak, Usta Öğretmenimiz'in saf sevgisini başkalarına gösterme şeklini örnek almaya çalışmalıyız. Kurtarıcı ilahi sevgiyi birçok şekilde gösterse de, O'nun gerçek öğrencilerinde kolayca görülen üç özel ilahi sevgi örneğine dikkat çekmek istiyorum.

İlahi Sevgi Şefkat Göstermektir

Birincisi, Kurtarıcı şefkatli davranarak ilahi sevgi gösterdi. Mormon Kitabı'nda kaydedildiği gibi, Nefililer arasındaki hizmeti sırasında Rab, halkı evlerine dönmeye ve öğretmiş olduğu şeyler üzerinde derinlemesine düşünmeye ve O'nun ertesi günkü dönüşüne hazırlanmaya davet etti. Kayıtlar daha sonra şöyle belirtir:

"Onların gözyaşları içinde olduklarını ve sanki kendileriyle biraz daha kalmasını istiyorlarmış gibi gözlerini kırpmadan O'na baktıklarını gördü.

“And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.”

Compassion is the portion of charity that seeks to alleviate suffering. Filled with compassion, the Lord healed the sick and afflicted among the people. Afterward, He blessed their children while angels descended from heaven and surrounded them. He performed these tender, loving acts, and many more, because He was “moved with compassion.”

While serving as a young missionary in South America, I likewise benefited from the compassion of a dear friend. One evening while I was driving with my companion to the home of our mission president, a young man on a bicycle turned suddenly in front of the vehicle. It happened so quickly that I could not avoid the collision. Tragically, this young man was killed by the impact. I was devastated over the loss of his life. Terrified and in shock as the awful reality of what had just occurred crashed down upon me, I was taken to jail and locked up. I have never felt more frightened and alone. I was filled with despair and fear that I would be imprisoned for the rest of my life.

A fellow missionary, Elder Brian Kochevar, learned of the accident and was moved by compassion. He came to the jail and pled with the officers to be allowed to stay with me in the cell so that I would not be alone. Miraculously, they agreed. To this day, I feel profound gratitude for this disciple's act of Christlike love, which calmed, comforted, and consoled me during the greatest moment of distress in my life. His charitable compassion was a telling sign of his discipleship. As President Nelson observed, “One of the easiest ways to identify a true follower of Jesus Christ is how compassionately that person treats other people.”

Charity Is Ministering to Unspoken Needs

Another example of how the Savior demonstrates His love is through His observance of and ministry to the unspoken needs of others. To the man who had been lame for 38 years with no one to help him, the Lord made him whole and encouraged him to live righteously. To the woman caught in adultery, He offered hope and comfort rather than condemnation. For the man with paralysis who was lowered from the roof, the Lord offered forgiveness of sins, not just healing

“Ve onlara şöyle dedi: İşte, size karşı yüreğim [şefkatle] dolu.”

Şefkat, ilahi sevginin acıları hafifletmeyi amaçlayan kısmıdır. Şefkatle dolu olan Rab, halkın arasında hasta ve dertli olanlara şifa verdi. Daha sonra, melekler gökten inip onların etrafını sararken, onların çocuklarını kutsadı. O, bu nazik, sevgi dolu davranışları ve daha pek çok şeyi “şefkatle uygulandığı” için yaptı.

Güney Amerika'da genç bir görevli olarak hizmet ederken, ben de aynı şekilde sevgili bir arkadaşımın şefkatinden yararlandım. Bir akşam yoldaşım ile beraber görev bölgesi başkanımızın evine giderken, bisikletli genç bir adam aniden aracın önüne döndü. O kadar hızlı oldu ki, çarpışmayı önleyemedim. Trajik bir şekilde, bu genç adam çarpmanın etkisiyle öldü. Hayatını kaybetmesinin büyük üzüntüsünü yaşadım. Az önce olanların korkunç gerçekliği üzerime çöktüğünde dehşete kapıldım ve şoka girdim, hapse atıldım ve kilit altına alındım. Kendimi hiç bu kadar korkmuş ve yalnız hissetmemiştim. Umutsuzlukla doluydum ve hayatımın geri kalanını hapiste geçireceğim korkusuyla doluydum.

Bir görevli arkadaşım, Yaşlı Brian Kochevar, kazayı öğrendi ve şefkatle uygulandı. Hapishaneye geldi ve yalnız kalmamam amacıyla hücrede benimle kalmasına izin verilmesi için memurlara yalvardı. Mucizevi bir şekilde bu teklifi kabul ettiler. Bugüne kadar, hayatımdaki en büyük sıkıntı anında beni sakinleştiren, teselli eden ve rahatlatan bu öğrencinin Mesih'e benzer sevgi eylemi için derin minnettarlık hissediyorum. O'nun ilahi sevgi dolu şefkati, öğrenciliğinin önemli bir işaretiydi. Başkan Russell M. Nelson'un gözlemlediği gibi: “İsa Mesih'ingerçek bir takipçisinin anımanın en kolay yollarından biri, o kişinin diğer insanlara ne kadar şefkatli davrandığıdır.”

İlahi Sevgi, Söylenmeyen İhtiyaçlara Hizmet Etmektir

Kurtarıcının sevgisini nasıl gösterdiğinin bir başka örneği de başkalarının dile getirilmemiş ihtiyaçlarına dikkat etmesi ve bu ihtiyaçları karşılamak için yaptığı hizmettir. 38 yıldır yürüme engelli olan ve ona yardım edecek hiç kimsesi olmayan adamı, Rab ayağa kaldırdı ve doğru bir şekilde yaşaması için teşvik etti. Zina yaparken yakalanan kadına, suçlama yerine umut ve teselli sundu. Çatıdan indirilen felçli adam için, Rab sadece bedenini iyileşmesini değil, günahların da

of body.

When I was called to serve as a bishop, our six young children made sacrament meetings challenging for my wife, Cristin, who had to manage them alone while I sat on the stand. As you may imagine, our children were often less than reverent. Noticing her situation, two members of our ward, John and Debbie Benich, began sitting with her each Sunday to help. Their kindness continued for years, and they became surrogate grandparents to our family. Like the Lord, these disciples had noticed the unspoken need and acted in love—a prominent sign of their discipleship.

Charity Is Helping Others Along the Covenant Path

Lastly, the Savior's perfect love is focused on enabling all of God's children to fulfill our divine potential that we may "partake of his salvation, and the power of his redemption." As we become more like our Master, our desire to help our brothers and sisters along the covenant path will naturally increase.

For instance, we can uplift and befriend those who feel offended or forgotten, help those who are new to our congregation feel welcome, or invite friends to worship with us at sacrament meeting—perhaps this coming Easter. There are countless ways to encourage and assist others in their progression if we deliberately and prayerfully seek heaven's help to have eyes to see and a heart to feel how Jesus Christ sees and feels for them.

Helping others along their covenant path may take the form of an unconventional act of service. As an example, during my current assignment in the Philippines, I learned of the Agamata family. They were baptized in 2023, and then they eagerly set a date to be sealed as a family in the nearby Urdaneta Philippines Temple. However, just before the family's appointment, several typhoons struck the region. Brother Agamata, a rice farmer, was unable to plant his crops during the harsh storms. When the tempests finally passed, he needed to quickly plant the rice while the ground was soaked with water—ideal conditions for planting. Sadly, the temple trip would have to be postponed.

bağışlanmasını sundu.

Gözetmen olarak hizmete çağrıldığımda, altı küçük çocuğumuz, ben kürsüde otururken onları tek başına idare etmek zorunda kalan eşim Cristin için Rab'bin sofrası toplantılarını zorlaştırıyordu. Tahmin edebileceğiniz gibi, çocuklarımız genellikle pek saygılı değillerdi. Onun durumunu fark eden mahallemizin iki üyesi, John ve Debbie Benich, yardım etmek için her pazar eşimle oturmaya başladılar. Nezaketleri yıllarca devam etti ve ailemizin adeta dedesi ve ninesi oldular. Tıpkı Rab gibi, bu öğrenciler de dile getirilmeyen bir ihtiyacı fark etmişlerdi ve öğrenciliklerinin belirgin bir işareti olarak sevgiyle hareket etmişlerdi.

İlahi Sevgi, Antlaşma Yolunda Başkalarına Yardım Etmektir

Son olarak, Kurtarıcı'nın mükemmel sevgisi, "O'nun kurtarışını ve fidiye ile kurtuluş gücünü [paylaşmamız]" için Tanrı'nın tüm çocuklarının ilahi potansiyelini gerçekleştirmelerini sağlamaya odaklanmıştır. Öğretmenimiz'e daha çok benzedikçe, antlaşma yolunda kardeşlerimize yardım etme arzumuz doğal olarak artacaktır.

Örneğin, gücenmiş ya da unutulmuş hissedenlere moral verebilir ve onlarla arkadaş olabiliriz, aramıza yeni katılanların hoş karşılandıklarını hissetmelerine yardımcı olabiliriz ya da arkadaşlarımızı Rab'bin sofrası toplantısında, belki de önümüzdeki Diriliş Bayramı'nda bizimle birlikte ibadet etmeye davet edebiliriz. Eğer İsa Mesih'in onları nasıl gördüğünü ve onlar için nasıl hissettiğini göreceğimize gözlereve hissedecek bir kalbe sahip olmak için bilinçli bir şekilde dua ederek cennetin yardımını ararsak, başkalarını gelişmelerinde cesaretlendirmenin ve yardımcı olmanın sayısız yolunu buluruz.

Başkalarına antlaşma yollarında yardım etmek, alışılmışın dışında bir hizmet eylemi şeklinde olabilir. Örnek olarak, Filipinler'deki mevcut görevim sırasında Agamata ailesi hakkında öğrendim. 2023'te vaftiz oldular ve ardından hevesle yakındaki Urdaneta Filipinler Tapınağı'nda bir aile olarak mühürlenmek için bir tarih belirlediler. Fakat, ailenin randevusundan hemen önce, bölgeyi birkaç tayfun vurdu. Bir pirinç çiftçisi olan Kardeş Agamata, şiddetli fırtınalar sırasında ekinlerini ekemedi. Fırtına nihayet dindiğinde, toprak suyla ıslanmışken, yani ekim için ideal koşullar varken, pirinci hızla ekmesi gerekiyordu. Ne yazık ki, tapınak gezisi ertelenmek zorunda kalacaktı.

Two disciples, Elder and Sister Cauilan, along with three young service missionaries, heard of the Agamata family's struggle and offered help despite having no farming experience. Working under the blistering sun, they helped plant the seedlings, allowing the Agamatas to complete their task and attend their temple sealing as scheduled. Elder Cauilan observed that "[the Agamatas'] countenances glowed as we saw them dressed in white in the house of the Lord. The joy we felt ministering to the one is a joy beyond compare!"

The Agamatas now enjoy the rich blessings of being sealed as an eternal family because a few fellow disciples who were filled with charity—a sign of their discipleship—determined to help their brothers and sisters forward along their covenant path.

Brothers and sisters, discipleship of Jesus Christ is the only way to obtain enduring happiness. It is a path filled with deliberate and purposeful acts of love toward others. While the path of discipleship may be difficult and challenging, and while at times we may struggle and fall short, we can take comfort that God is mindful of us and yearns to help us every time we try. Isaiah reminds us that "God will hold [our] hand, saying ... , Fear not; I will help thee."

With this assurance from our Father in Heaven in mind, I earnestly pray that we may follow President Nelson's invitation to prioritize our discipleship. May we "pray unto the Father with all the energy of heart" to "be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; ... that when he shall appear we shall be like him" because we will carry a sign of true discipleship, which is "charity ... the pure love of Christ."

I testify that Jesus Christ is our living, glorious Savior, Redeemer, Exemplar, and Friend. In the name of Jesus Christ, amen.

İki öğrenci, Yaşlı ve Kızkardeş Cauilan ve üç genç hizmet görevlisi, Agamata ailesinin mücadelesini duydular ve çiftçilik tecrübeleri olmasına rağmen yardım teklif ettiler. Kavurucu güneşin altında çalışarak, fidelerin dikilmesine yardımcı oldular ve Agamatalar'ın görevlerini tamamlamalarına ve planlandığı gibi tapınak mühürlemelerine katılmalarına olanak sağladılar. Yaşlı Cauilan şu gözlemde bulundu: "[Agamatalar'ı] Rab'bin evinde beyazlar içinde gördüğümüzde yüzleri parlıyordu. Bir kişiye hizmet ederken hissettiğimiz sevinç kıyaslanamayacak kadar büyük bir sevinçtir!"

Agamatalar şimdi sonsuz bir aile olarak mühürlenmenin zengin nimetlerinin tadını çıkarıyorlar, çünkü öğrenciliklerinin bir işareti olan ilahi sevgiyle dolu birkaç öğrenci arkadaş, kardeşlerine antlaşma yollarında ilerlemeleri için yardım etmeye kararlıydılar.

Kardeşlerim, İsa Mesih'e olan öğrencilik, sonsuz mutluluğu elde etmenin tek yoludur. Bu, başkalarına yönelik bilinçli ve amaç odaklı sevgi eylemleriyle dolu bir yoldur. Öğrenciliğin yolu zor ve çetin olsa da ve zaman zaman mücadele ederken yetersiz kalsak da, Tanrı'nın bizi düşündüğü ve her denediğimizde bize yardım etmek için can attığını bilmek bize teselli verebilir. Yeşaya bize şunu hatırlatır: "[Tanrı elimizi tutacak ve şöyle diyecek,] 'Korkma, sana yardım edeceğim.'"

Cennetteki Babamız'dan gelen bu güvenceyi aklımızda tutarak, Başkan Nelson'un öğrenciliğimize öncelik verme davetini takip edebilmemiz için içtenlikle dua ediyorum. "Oğlu İsa Mesih'in sadık taraftarlarına bağışladığı bu sevgiyle [dolmak]" için "[yüreğimizdeki] bütün güçle Baba'ya dua [edelim] ... öyle ki O görüldüğü zaman biz de O'nun gibi [olalım]," çünkü gerçek öğrenciliğin işareti olan "ilahi sevgi, Mesih'in saf [sevgisini]" bizler taşıyacağız.

Tanıklık ederim ki, İsa Mesih bizim yaşayan görkemli Kurtarıcımız, Fidyeye Kurtaranımız, Örneğimiz ve Dostumuz'dur. İsa Mesih'in adıyla, amin.